

Soạn bài: Dọn về làng (*Nông Quốc Chấn*)

Hướng dẫn Soạn bài: Dọn về làng (*Nông Quốc Chấn*)

Câu 1:

- Cuộc sống gian khổ của nhân dân Cao-Bắc-Lạng được miêu tả qua các từ ngữ và hình ảnh:

- Mấy năm: thời gian kéo dài
- Quên tết... quên rằm ...
- Chạy hết núi khe, cay đắng ...
- Lán sụp; nát cửa; vất bám
- Mẹ điu em chạy; con sau lưng tay dất bà; vai đầy tay nải...
- Cuộc sống yên ả bị đảo lộn, nhà cửa tan hoang, gia đình li tán, cơ cực.

- Tội ác của giặc Pháp:

- Lán đốt trụi, súng nổ, Tây lùng.
- Áo quần bị vợ vét.
- Cha bị bắt, bị đánh chết.
- Chôn cất cha; bằng khăn của mẹ; liệm bằng áo của con
- Máu đầy tay, nước tràn đầy mặt ...

Câu 2:

Niềm vui của nhân dân khi quê hương được giải phóng được diễn tả độc đáo qua hình ảnh, từ ngữ: *Cười vang, Xuống làng, Người nói cỏ lay, Ô tô kêu vang đường cái, Ríu rít tiếng cười con trẻ* Mật độ động từ dày đặc diễn tả xúc cảm mừng vui, hân hoan khi quê hương đã trở lại cuộc sống thanh bình.

Với ngôn ngữ mộc mạc, lối thơ giản dị, ý thơ chân thực, tác giả đã diễn tả niềm vui với đủ cung bậc, ở các đối tượng, vui nhất là niềm vui của nhân vật trữ tình.

Câu 3: Màu sắc dân tộc qua cách sử dụng hình ảnh từ ngữ của nhà thơ.

- Hình ảnh so sánh: *Người đông như kiến, súng đầy như củi; Người nói cỏ lay trong rừng rậm; Hồ không dám đến để con trong vườn chuối; ...*

- Từ ngữ: *hàng đàn; quên tết tháng giêng, quên rằm tháng bảy; mà; tao ...*

Cách diễn tả nỗi đau cũng như niềm vui sướng của tác giả sinh động giàu hình ảnh mà rất cụ thể thuần phác, hồn nhiên như chính tâm hồn của người dân miền núi.